

opnås, forelægges sagen for landbrugsministeren til afgørelse.

§ 4. Udgifterne ved tilsynet, herunder de i § 2, stk. 2, omhandlede laboratoriemæssige undersøgelser af mælk, afholdes af den kommune, hvis sundhedskommission udøver tilsynet.

Stk. 2. Udgifterne ved en tilsynsordning efter § 3, stk. 2, fordeles dog mellem de deltagende kommuner i forhold til disses andel i den samlede omsætning af konsummælkprodukter.

Stk. 3. Udøves efter en virksomheds ønske tilsyn med et større antal besætninger, end det er rimeligt i forhold til det kvantum konsummælkprodukter, virksomheden fremstiller, skal virksomheden refundere kommunen udgifterne ved dette yderligere tilsyn. Virksomheden skal i gørligt omfang give kommunen de oplysninger, som er nødvendige for beregning af udgifterne og disses fordeling.

Stk. 4. Opstår der uoverensstemmelse om udgiftsfordeling efter stk. 2 eller 3, forelægges sagen for landbrugsministeren til afgørelse.

II. Almindelige bestemmelser.

§ 5. Til virksomheder, som anvender mælk til fremstilling af produkter, der er bestemt til menneskeføde, må ikke leveres mælk, der indeholder sygeligt sekret eller sundhedsskadelige stoffer, eller som i sammensætning, udseende, lugt eller smag afviger fra det normale.

§ 6. Landbrugsministeren kan efter forhandling med De danske mejeriforeningers fællesorganisation fastsætte nærmere bestemmelser til sikring af overholdelsen af § 5 samt i øvrigt fastsætte bestemmelser til sikring og forbedring af mælkekvantiteten. Der kan herunder fastsættes regler for behandling, opbevaring og transport af mælk, der ikke er omfattet af kapitel 1, og regler, hvorefter betalingen til producenten for mælk, der leveres til de i § 5 omhandlede virksomheder, skal gradueres efter kvaliteten.

Stk. 2. Ved fastsættelse af bestemmelser om mælk, hvoraf der fremstilles konsummælkprodukter, der er bestemt til forhandling her i landet, skal ministeren tillige for-

handle med Danske konsummælkmejeriers fællesrepræsentation.

III. Bestemmelser om straf.

§ 7. Overtrædelse af § 1, stk. 1 og 2, samt § 5 straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven.

Stk. 3. Den, der meddeler urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved behandling af sager om meddelelse af godkendelse eller tilladelse efter loven, eller som i forbindelse med ansøgning herom fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges ejeren eller brugeren af en virksomhed, der fremstiller konsummælkprodukter, eller en af de i § 5 omhandlede virksomheder bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelselskaber el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

IV. Bestemmelser om ikrafttræden m. v.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. oktober 1966.

Stk. 2. I kommuner, der ved lovens ikrafttræden ikke har vedtaget regulativ for mælkekontrol på produktionsstedet, træder bestemmelserne i § 1, stk. 1, først i kraft den 1. oktober 1967.

Stk. 3. Lov nr. 183 af 23. juni 1932 om mælkekontrol ophæves, men de bekendtgørelser, landbrugsministeren har udstedt i henhold til lovens § 1, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves ved bekendtgørelser i henhold til denne lov.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.